

Sygn. akt I C 259/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Jędrzejewska

Protokolant: Anna Świdarska

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2020 r. w Łomży

sprawy z powództwa D. P. (1), D. P. (2) i K. P.

przeciwko B. S.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. Powództwo oddała.

II. Zasądza solidarnie od powodów D. P. (1), D. P. (2) i K. P. na rzecz pozwanej B. S. kwotę 4.037 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Powodowie D. P. (1), D. P. (2) i K. P. reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową matkę B. P. (1) wnieśli o uznanie za bezskuteczne nieodpłatne rozporządzenie przez Z. P. (1) na rzecz B. S., na skutek zgodnego działu spadku i podziału majątku wspólnego, jego udziału we współwłasności, dokonane postanowieniem Sadu Rejonowego w Łomży z dnia 30.07.2018 r. sygn. akt I Ns 407/18 w stosunku do powodów, którym przysługuje wobec Z. P. (2) wierzytelność alimentacyjna 1.350zł miesięcznie, zasądzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 14.04.2015 r. sygn. akt III RC 55/15 oraz o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, iż egzekucja prowadzona przeciwko dłużnikowi nie doprowadziła do zaspokojenia ich wierzytelności. Dłużnik rezygnując ze spłaty na swoją rzecz działał ze świadomości ich pokrzywdzenia. Zdawał sobie bowiem sprawę ze swej sytuacji majątkowej, a w szczególności z tego, że nabyty w drodze dziedziczenia udział we współwłasności jest jedynym jego majątkiem, przedstawiającym realną wartość. Pozwana jest osobą bliską dłużnika zatem jej świadomość działania dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli domniemywa się.

Pozwana B. S. w odpowiedzi na pozew nie uznała powództwa, wnosząc o jego oddalenie w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, ze względu na brak przesłanek z art. 527 kc, uzasadniających roszczenie powodów.

Sąd Rejonowy w Łomży ustalił i zważył, co następuje:

Na mocy aktu poświadczenia dziedziczenia po A. P. (1) z dnia 27.12.2012 r. Repertorium A Nr (...) oraz umowy o dożywocie i darowizny z dnia 20.02.2013 r. Repertorium A Nr (...) Z. P. (1) nabył udział w wysokości 6/8 części we współwłasności nieruchomości: położonej w P., składającej z działki gruntu o nr (...) o pow. 0,9100 ha, dla której w Sądzie Rejonowym w Łomży prowadzona jest księga wieczystą (...), działek gruntu położonych w K. o nr (...) o pow. 0,13 ha, nr (...) o pow. 0,78 ha, nr (...) o pow. 1,98 ha, nr (...) o pow. 0,71 ha, nr (...) o pow. 2,04 ha, nr (...) o pow.

0,33 ha, nr (...) o pow. 0,63 ha, nr (...) o pow. 1,01 ha, dla których prowadzona jest księga wieczysta (...), działek o nr (...) o pow. 1,60 ha, nr (...) o pow. 0,94 ha, objętych księgą wieczystą (...), oraz udział w wysokości 1/2 części we współwłasności nieruchomości poł. w K., składającej się z działek gruntu o nr (...) o pow. 1,55 ha, (...) o pow. 1,66 ha, (...) o pow. 1,66 ha, (...) o pow. 0,33 ha, (...) o pow. 1,29 ha, (...) o pow. 0,09 ha, dla której prowadzona jest księga wieczysta (...), obciążone prawem dożywocia na rzecz A. P. (2), polegającym na dożywotnim jej utrzymaniu, przejęciu jej jako domownika, dostarczaniu wyżywienia, mieszkania, ubrania, światła i opału, zapewnienia jej odpowiedniej pomocy i pielęgnowania w chorobie oraz sprawieniu jej własnym kosztem pogrzebu, odpowiadającego zwyczajom miejscowym. Nabył także prawo do samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...), ciągnika rolniczego (...) o nr rej. (...), ciągnika rolniczego (...) o nr rej. (...), ciągnika rolniczego (...) o nr rej. (...), przyczepy ciężarowej rolniczej (...) o nr rej. (...), przyczepy ciężarowej rolniczej P. T. o nr rej. (...), przyczepy lekkiej (...) o nr rej. (...) (akt poświadczenia dziedziczenia k.-67 akt I Ns 407/18, umowa k.-14-21 akt (...), informacja k.-57).

Sąd Rejonowy w Łomży wyrokiem zaocznym z dnia 14.04.2015 r. sygn. akt III RC55/(...) zasądził od Z. P. (1) na rzecz małoletnich powodów D. P. (1), D. P. (2) i K. P. tytułem alimentów kwoty po 450 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich, poczynając od 25.02.2015 r. płatnych do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry do rąk matki B. P. (1) z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat (odpis wyroku akta Kmp 23/16).

W dniu 3.10.2016 r. D. P. (1), D. P. (2) i K. P. reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową matkę B. P. (1) złożyli do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łomży P. O. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko Z. P. (1) zaległości alimentacyjnych na podstawie powyższego tytułu wykonawczego (wniosek k.-3 akt Kmp 23/16).

W dniu 3.10.2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łomży P. O. wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko Z. P. (1) zaległości alimentacyjnych w kwocie 2.700 zł na podstawie powyższego tytułu wykonawczego. W dniu 16.10.2016 r. udał się do miejsca zamieszkania dłużnika, celem zajęcia ruchomości. Wówczas matka wierzycieli B. P. (2) poinformowała, iż dłużnik wpłacił 2.000 zł na poczet alimentów, w związku z tym wnosi o zawieszenie postępowania egzekucyjnego (protokół k.-11 akta Kmp 23/16).

W dniu 31.10.2016 r. wpłynęła do Komornika informacja z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców o danych pojazdów, zarejestrowanych na dłużnika (k.-16-22).

W dniu 13.12.2016 r. Komornik wszczął egzekucję z nieruchomości dłużnika, objętej księgą wieczystą nr (...) (k.-26, 29, 32, 35 akt Kmp 23/16).

W dniu 25.04.2018 r. Komornik wydał zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji alimentów (k.-50 akta Kmp 23/16).

W dniu 25.10.2018 r. Komornik wydał zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji alimentów (k.-50 akta Kmp 23/16).

W dniu 30.05.2018 r. B. S. złożyła wniosek o zgodny dział spadku po A. P. (3) i zniesienie współwłasności, poprzez przyznanie nieruchomości na jej rzecz bez spłat na rzecz uczestników postępowania Z. P. (1), M. P. i A. P. (2). Do wniosku dołączyła oświadczenie Z. P. (1) z dnia 28.05.2018 r. o wyrażeniu zgody na przyznanie przedmiotowych nieruchomości na rzecz B. S. bez spłaty na jego rzecz (k.-20 akt I Ns 407/18).

Sąd Rejonowy w Łomży prawomocnym postanowieniem z dnia 30.07.2018 r. sygn. akt I Ns 407/18 ustalił, że w skład majątku objętego małżeńską wspólnością ustawową A. P. (4) i A. P. (3) wchodzi: prawo własności nieruchomości położonej w P. nr (...) o pow. 0,9100 ha (KW (...)), prawo własności nieruchomości położonych w K.: nr (...) opow. 0,13 ha, nr (...) o pow. 0,78ha, nr (...) o pow. 1.(...) ha, nr (...) o pow. 0,71 ha, nr (...) o pow. 2,04 ha, nr (...) o pow. 0,33 ha, nr (...) o pow. 0,63 ha, nr (...) o pow. 1,01 ha, (KW (...)), nr (...) o pow. 1,60 ha, nr (...) o pow. 0,94 ha (KW (...)). W pkt II. ustalił, że w skład spadku po A. P. (3) wchodzi udział w wysokości 1/2 części w majątku opisanym w pkt I postanowienia oraz prawo własności nieruchomości położonych w K.: nr (...) o pow. 1,47 ha, nr (...) o pow. 1,5500 ha, nr (...) o pow. 1,66 ha, nr (...) o pow. 0,33 ha, nr (...) o pow. 1,29 ha, nr (...) o pow. 0,09 ha (KW (...)). W pkt.

III. dokonał podziału majątku oraz działu spadku opisanego w pkt I i II postanowienia, w ten sposób, że majątek ten przyznał na własność w całości wnioskodawczyni B. S. – bez spłat.

W dniu 17.12.2018 r. Komornik zawiadomił B. S. o wszczęciu egzekucji z nieruchomości i wezwał ją do zapłaty należności (k.-72 akta Kmp 23/16).

Na skutek skargi B. S. na powyższą czynność Komornika i na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 16.01.2019 r. sygn. akt I Co 15/19 Komornik postanowieniem z dnia 7.02.2019 r. umorzył postępowania egzekucyjne z nieruchomości dłużnika (k.-117).

Zadłużenie alimentacyjne na rzecz powodów na dzień 1.10.2019 r. wynosiło 39.150 zł (zaświadczenie k.-82).

W ocenie Sądu powództwo jako niezasadne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 527 § 1 kc gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

Zgodnie z § 2 czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

Stosownie do § 3 jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 8.10.2015 r. III CZP 56/15 przyjął, że wierzyciel może zaskarżyć skargą pauliańską zgodny wniosek dłużnika i pozostałych uczestników postępowania o podział majątku wspólnego, dział spadku i zniesienie współwłasności, jeżeli w wyniku uwzględnienia tego wniosku przedmioty majątkowe objęte podziałem zostały nabyte przez uczestników postępowania niebędących dłużnikami; termin z art. 534 kc biegnie wówczas od dnia uprawomocnienia się postanowienia działowego. Przedmiotem powództwa z art. 527 kc może być też czynność procesowa dłużnika w postaci zgody wyrażonej w postępowaniu o zniesienie współwłasności rzeczy wspólnej na przyznanie własności rzeczy drugiemu współwłaścicielowi bez ekwiwalentu z jego strony.

Przez niewypłacalność na tle art. 527 § 2 kc rozumie się aktualny brak możliwości wywiązania się przez dłużnika z zobowiązań finansowych (niekoniecznie ogłoszenie jego upadłości – zob. wyr. SN z 18.9.1998 r., III CKN 612/97). Możliwość częściowego zaspokojenia się z przedmiotu zaskarżonej czynności nie ogranicza uprawnienia wierzyciela do zaskarżenia skargą tylko tej jej części, która odpowiada możliwości zaspokojenia, lecz może objąć powództwem całą czynność i ze względu na całą chronioną wierzytelność (zob. wyr. SN z 16.3.2016 r., IV CSK 269/15). Stan majątku dłużnika należy rozpatrywać przy uwzględnieniu zasad egzekucji świadczeń pieniężnych; niewypłacalność zachodzi wówczas, gdy egzekucja prowadzona według przepisów KPC nie mogłaby przynieść zaspokojenia wierzytelności, gdyż brak wystarczających do tego składników majątkowych. Stąd wniosek, że stanu niewypłacalności nie uchyla istnienie w majątku dłużnika składników, niepodlegających zajęciu oraz obciążonych prawami dającymi innym osobom pierwszeństwo zaspokojenia (zastaw, hipoteka) w takim stopniu, że pozostała wartość danego przedmiotu nie wystarczy na zaspokojenie skarżącego wierzyciela.

W ocenie Sądu powodowie nie wykazali aby na skutek zgodnego działu spadku w sprawie I Ns 407/18 dłużnik stał się niewypłacalny.

Nie ulega wątpliwości, iż na skutek prawomocnego postanowieniem z dnia 30.07.2018 r. sygn. akt I Ns 407/18 Sądu Rejonowy w Łomży prawo własności nieruchomości położonej w P. nr (...) o pow. 0.9100 ha (KW (...)), prawo własności nieruchomości położonych w K.: nr (...) opow. 0.13 ha, nr (...) o pow. 0.78ha, nr (...) o pow. 1.98 ha, nr (...) o pow. 0.71 ha, nr (...) o pow. 2.04 ha, nr (...) o pow. 0.33 ha, nr (...) o pow. 0.63 ha, nr (...) o pow. 1.01 ha, (KW (...)), nr

(...) o pow. 1.60 ha, nr (...) o pow. 0.94 ha (KW (...)) i prawo własności nieruchomości położonych w K.: nr (...) o pow. 1,47 ha, nr (...) o pow. 1.5500 ha, nr (...) o pow. 1.66 ha, nr (...) o pow. 0.33 ha, nr (...) o pow. 1.29 ha, nr (...) o pow. 0.09 ha (KW (...)) przeszły na wyłączną własność pozwanej B. S. bez spłaty na rzecz dłużnika Z. P. (2). Tym samym dłużnik wyzbył się nieodpłatnie powyższych nieruchomości.

Z tego też względu Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łomży P. O. postanowieniem z dnia 7.02.2019 r. sygn. akt Kmp 23/16 umorzył postępowania egzekucyjne z powyższych nieruchomości dłużnika Z. P. (1) (k.-117 akt I Kmp 23/16).

W ocenie Sądu jednakże jak wynika z akt egzekucyjnych oraz informacji Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w Ł. z dnia 5.09.2019 r. (k.-57) dłużnik oprócz powyższych nieruchomości posiadał także pojazdy w postaci: samochodu osobowego marki S. (...), rok prod. 2005 r., moc silnika 132 kW, o nr rej. (...), ciągnika rolniczego marki (...), rok prod. 2006 r., moc silnika 62 kW, o nr rej. (...), przyczepy ciężarowej rolniczej marki A. (...), rok prod. 1990 r., o nr rej. (...), ciągnika rolniczego marki (...), rok prod. 1995 r., ciągnika rolniczego marki U. (...), rok prod. 1982 r., moc silnika 23 kW, o nr rej. (...).

Informację o posiadaniu przez dłużnika powyższych pojazdów posiadał także Komornik, co potwierdzają informacje z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców z dnia 31.10.2016 r. (k.-16-21 akt Kmp 23/16). Komornik jednakże nie dokonał żadnych czynności związanych z ich sprzedażą w drodze licytacji, pomimo, iż wniosek o wszczęcie egzekucji obejmował także ruchomości dłużnika.

Na datę działu spadku i zniesienia współwłasności postanowieniem z dnia 30.07.2018 r. zadłużenie alimentacyjne na rzecz powodów stanowiło kwotę ok. 28.000 zł (zawiadomienie k.-72 akt Kmp 23/16). Na datę 11.03.2019 r. stanowiło kwotkę 31.050 zł (informacja k.-127 akt Kmp 23/16) a na dzień 1.10.2019 r. kwotę 39.150 zł (zaświadczenie k.-82).

Biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej S. S. w opinii z dnia 21.11.2019 r. ustalił wartość pojazdów dłużnika na łączną kwotę 76.700 zł (opinia k.-85-99).

Zdaniem Sądu powyższa opinia biegłego jest pełna fachowa i rzeczowa. Ponadto nie była kwestionowana przez strony.

Zatem wartość pojazdów dłużnika przewyższa niemal dwukrotnie wysokość zadłużenia alimentacyjnego na rzecz powodów, co w ocenie Sądu świadczy o jego wypłacalności.

Powodowie nie podjęli jednakże żadnych czynności, za wyjątkiem złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji, w celu ich sprzedaży w drodze licytacji komorniczej na pokrycie przedmiotowego zadłużenia, pomimo, iż Komornik posiadał informacje o powyższym majątku dłużnika.

Podkreślenia wymaga także fakt, iż B. P. (2) podczas czynności w miejscu zamieszkania dłużnika w dniu 30.10.2016 r. wniosła o zawieszenie postępowania ze względu na zapłacenie kwoty 2.000 zł i po tej dacie nie wniosła o podjęcie postępowania, popierała jednakże egzekucję z nieruchomości (protokół k.-11 akt I Kmp 23/16).

Zgodnie zaś z art. 799 kpc wierzyciel może wskazać wybrane przez siebie sposób albo sposoby egzekucji. Organ egzekucyjny stosuje sposób egzekucji najmniej uciążliwy dla dłużnika.

Zadłużanie na datę złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji wynosiło kwotę 2.700 zł. Nieruchomości zajęte przez Komornika posiadają łączną powierzchnię ok. 20 ha, których wartość zdecydowanie przewyższa wartość zadłużenia. Zatem powyższy sposób egzekucji byłby zbyt uciążliwy dla dłużnika, który posiadał innych majątek w postaci pojazdów, który wystarczyłyby na zaspokojenie wierzytelności powodów.

Komornik powinien również dokonać racjonalnej prognozy co do wyników egzekucji.

W ocenie Sądu zachodzi uzasadniona wątpliwość co do skutecznego zbycia nieruchomości w drodze licytacji komorniczej.

Bowiem dłużnikowi Z. P. (1) przysługiwał jedynie udział w wysokości 6/8 i 1/2 części we współwłasności przedmiotowych nieruchomości, które jak wynika z odpisów ksiąg wieczystych były obciążone prawem dożywocia na rzecz A. P. (2), polegającym na dożywotnim jej utrzymaniu, przejęciu jej jako domownika, dostarczaniu wyżywienia, mieszkania, ubrania, światła i opału, zapewnienia jej odpowiedniej pomocy i pielęgnowania w chorobie oraz sprawieniu jej własnym kosztem pogrzebu, odpowiadającego zwyczajom miejscowym.

Udziały we współwłasności nieruchomości, obciążone dodatkowo prawem dożywocia bez wątpienia nie cieszą się zainteresowaniem nabywców.

Dlatego też w ocenie Sądu wynik egzekucji udziałów we współwłasności powyższych nieruchomości mógł nie doprowadzić do zaspokojenia przedmiotowej wierzytelności powodów.

Z. P. (1) zeznał, iż sprzedał wszystkie maszyny i w chwili obecnej posiada kombajn rolniczy.

Matka powodów B. P. (2) natomiast zeznała, iż maszyny i ciągniki nie zostały sprzedane albowiem przychodzą ubezpieczenia na nie, których dłużnik nie płaci (k.-124v).

W tej sytuacji, przyjmując, iż dłużnik posiada inny majątek w postaci pojazdów, których wartość pozwalałaby na zaspokojenie w całości przedmiotowej wierzytelności powodów, zdaniem Sądu nie można uznać, iż Z. P. (1) jest niewypłacalny.

Na podstawie art. 527 § 1 kc skuteczność skargi pauliańskiej uzależniona jest od zaistnienia przesłanek o charakterze podmiotowym: istniejącej u dłużnika świadomości pokrzywdzenia wierzyciela oraz nagannej postawy osoby trzeciej, otrzymującej korzyść majątkową.

Podstawowa reguła z art. 527 § 1 kc wymaga, by dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, czyli zdawał sobie sprawę z tego, że jego czynność prawna może spowodować niemożliwość uzyskania zaspokojenia przez jego wierzycieli. Nie chodzi tu zatem o zamiar pokrzywdzenia, a tylko o świadomość możliwości jego wystąpienia. Świadomość ta nie musi odnosić się do żadnego konkretnego wierzyciela (zob. wyr. SN z 29.5.2015 r., V CSK 454/14).

Świadomość pokrzywdzenia wierzycieli musi istnieć w momencie dokonywania przez dłużnika zaskarżonej czynności prawnej, czyli najpóźniej w momencie podejmowania przez niego ostatecznego z zachowań, niezbędnych do wystąpienia negatywnego dla majątku dłużnika skutku tej czynności.

Konieczność udowodnienia świadomości pokrzywdzenia spoczywa na wierzycielu. W praktyce ustala się ten fakt za pomocą domniemania faktycznego, opartego na dwóch innych faktach: że dłużnik wiedział o istnieniu wierzycieli oraz że znał skutek dokonywanej czynności dla jego majątku (usunięcie lub nieuzyskanie określonych składników majątku). Ten ostatni fakt przeważnie też ustala się przez domniemanie faktyczne, którego podstawą jest ogólna dojrzałość, sprawność umysłowa i doświadczenie życiowe dłużnika.

Ustalenie istnienia u dłużnika świadomości pokrzywdzenia wierzycieli pozwany może zwalczać na dwa sposoby. Po pierwsze, może kwestionować podstawy domniemania: dowodzić, że dłużnik nie wiedział o istnieniu wierzycieli lub że nie miał rozeznania wystarczającego, by uświadomić sobie skutek majątkowy swojego działania. Po drugie, może dowodami przeciwnymi zwalczać wniosek domniemania – wykazywać, że w świetle innych okoliczności twierdzenie o świadomości pokrzywdzenia jest wątpliwe, gdyż np. dłużnik w konkretnej sytuacji mógł mieć uzasadnione przekonanie, że uzyska dochody, których jednak z przyczyn niezależnych od niego nie uzyskał, bądź też współprzyczyną niewypłacalności były zdarzenia losowe (pożar, wypadek, choroba dłużnika itp.).

Dłużnik Z. P. (1) podczas przesłuchania w charakterze świadka zeznał, iż był w ciągu alkoholowym i dlatego zrzekł się swojego udziału na rzecz siostry bez spłaty. Nie wie dlaczego przekazał to na jej rzecz. Przyznał, że komornik w 2016 r. wszczął egzekucję alimentów. Nie wiedział czy pozwana wiedziała o jego długach alimentacyjnych (k.-48v-49).

Pozwana B. S. zeznała podczas przesłuchania w charakterze strony, iż pozwany nie wywiązywał się z dożywocia na rzecz matki dlatego zdecydowali, że przepisze na jej rzecz swoje udziały i ona przejmie opiekę nad nią. Zaprzeczyła aby powodem było uniknięcie licytacji komorniczej. Zaprzeczyła aby wiedziała o zadłużeniu alimentacyjnym. Zeznała ponadto, iż dłużnik miał maszyny i urządzenia rolnicze, które stały na podwórku. Na długi w banku sprzedał działkę za 60.000 zł (k.-124v-125).

W ocenie Sądu dłużnik Z. P. (1) wiedział o istnieniu wierzytelności powodów. Bowiem jak wynika z akt egzekucyjnych Kmp 23/16 odebrał zawiadomienie o wszczęciu egzekucji (k.-9 akt Kmp 23/16). Zdawał sobie również sprawę z tego, że przekazanie swoich udziałów na rzecz pozwanej spowoduje, że nie będzie posiadał żadnego majątku. Bowiem jak zeznał, przed tym przepisaniem nie miał już maszyn i pojazdów gdyż je sprzedał a pieniądze przepił. Miał też długi w banku. Zatem musiał mieć świadomość, że działa z pokrzywdzeniem powodów.

Zgodnie z art. 528 kc jeżeli skutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Konstrukcja przepisu art. 528 kc wynika z obowiązującej w prawie polskim słabszej ochrony rozporządzeń nieodpłatnych. Ten przepis można by traktować jako tzw. domniemanie niewzruszalne. Konstrukcja przepisu wyłącza potrzebę badania stanu świadomości po stronie osoby trzeciej w przypadku bezpłatnego uzyskania przez nią korzyści majątkowej, gdyż wówczas świadomość ta jest irrelevantna dla ubezskutecznienia czynności. Tym samym nie ma potrzeby sięgania do domniemań z art. 527 § 3 i 4 kc (wyr. SA w Poznaniu z 18.4.2017 r., I ACa 1291/16, wyr. SA w Łodzi z 8.9.2017 r. I ACa 127/17), w których wskazano, że każdy, kto uzyskał korzyść bezpłatnie, powinien liczyć się z tym, że wierzyciel darczyńcy może żądać uznania takiej czynności prawnej za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, co oznacza, że z uwagi na brzmienie art. 528 kc nie ma znaczenia prawnego dla rozstrzygnięcia sprawy podnoszone przez pozwaną twierdzenie, że nie miała wiedzy o jego niewypłacalności (tak też wyr. SA w Warszawie z 20.12.2016 r., VI ACa 1459/15; wyr. SA w Białymstoku z 5.10.2016 r., I ACa 1038/15).

Biorąc zatem pod uwagę, iż pozwana B. S. jest siostrą dłużnika Z. P. (2) i nabyła jego udziały w przedmiotowych nieruchomościach bezpłatnie, w świetle art. 528 kc należy przyjąć, iż wiedziała, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Jak Sąd powyżej ustalił dłużnik pomimo przekazania swoich udziałów na rzecz pozwanej jest wypłacalny albowiem posiada inny majątek, pozwalający na zaspokojenie wierzytelności powodów. Tym samym w niniejszej sprawie nie wystąpiła podstawowa przesłanka z art. 528 kc w zw. z art. 527§2 kc tj. dokonanie czynności prawnej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli.

Z tego też względu powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc i § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804). Na powyższe koszty składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty opinii biegłego w kwocie 420 zł.